Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV

af 17. april 1972

om social og erhvervsmæssig vejledning og om faglige kvalifikationer hos de personer, som arbejder i landbruget

(72/161/EØF)

(EFT L 96 af 23.4.1972, s. 15)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets direktiv 73/210/EØF af 24. juli 1973	L 207	48	28.7.1973
►**M2**	Rådets direktiv 73/358/EØF af 19. november 1973	L 326	17	27.11.1973
►**M3**	Rådets direktiv 81/529/EØF af 30. juni 1981	L 197	44	20.7.1981
►**M4**	Rådets direktiv 82/436/EØF af 24. juni 1982	L 193	37	3.7.1982
►**M5**	Rådets direktiv 84/140/EØF af 5. marts 1984	L 72	24	15.3.1984
►**M6**	Rådets direktiv 84/513/EØF af 23. oktober 1984	L 285	13	30.10.1984
►**M7**	Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 af 12. marts 1985	L 93	1	30.3.1985

Ændret ved:

►**A1**	Tiltrædelsesakt for Grækenland	L 291	17	19.11.1979

NB: I denne konsoliderede udgave forekommer henvisninger til den europæiske regningsenhed og/eller ecuen. Begge skal fra den 1. januar 1999 forstås som henvisninger til euroen — Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 (EFT L 345 af 20.12.1980, s. 1) og Rådets forordning (EF) nr. 1103/97 (EFT L 162 af 19.6.1997, s. 1).

▼B

RÅDETS DIREKTIV

af 17. april 1972

om social og erhvervsmæssig vejledning og om faglige kvalifikationer hos de personer, som arbejder i landbruget

(72/161/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament, og

ud fra følgende betragtninger:

De mål for den fælles landbrugspolitik, som er nævnt i traktatens artikel 39, stk. 1, litra a) og b) kan ikke nås uden en ændring af landbrugsstrukturerne;

denne ændring af strukturerne er et grundelement i udviklingen af den fælles landbrugspolitik; den bør derfor bygge på en opfattelse, som er rådende i Fællesskabet, og på fællesskabskriterier forskellighederne i årsagerne til og arten og vægten af de strukturelle problemer i landbruget kan kræve løsninger, som kan gøres forskellige efter områderne, og som kan tilpasses fra tid til anden; det er nødvendigt at medvirke ved den samlede økonomiske og sociale udvikling i hvert enkelt område; den bedste virkning kan opnås, hvis medlemsstaterne selv på grundlag af de opfattelser, som er rådende i Fællesskabet, og fællesskabskriterier kan iværksætte en fælles foranstaltning på grundlag af deres egne administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, og hvis de silv, på de betingelser, som Fællesskabet har fastsat, bestemmer i hvilken udstrækning denne foranstaltning kan gøres mere intensiv eller koncentreret i visse områder;

omlægningen af landbrugsstrukturerne kan kun ske for så vidt et stort antal personer, som udøver landbrugsvirksomhed, foretager vidtgående ændringer med hensyn til arten af deres virksomhed;

det valg, som forudsættes før enhver ændring i karakteren af virksomheden inden for landbruget eller før enhver overgang til andre virksomhedssektorer, må træffes med fuldt kendskab til de eksisterende muligheder og til følgerne af dette valg;

dette valg er for tiden i talrige områder af Fællesmarkedet vanskeligt som følge af manglen på social og erhvervsmæssig vejledning på landbrugsområdet;

udviklingen og specialiseringen af landbruget kræver en betydelig højnelse af de almindelige, det tekniske og det økonomiske uddannelsesniveau hos den aktive landbrugsbefolkning, især i tilfælde af ændringer i driftsledelsen, i produktionen eller i afsætningsmetoderne, som er blevet påkrævet som følge af det tekniske fremskridt og markedets krav;

utilstrækkeligheden af de til rådighed stående midler for faglig uddannelse og videreuddannelse i adskillige områder hæmmer de bestræbelser, der skal gøres for, at landbrugsbedrifternes ledere kan blive virkelige ledere i moderne virksomheder, og for i det hele at sikre den faglige kvalifikation hos driftslederne, lønarbejderne og familiemedhjælperne inden for landbruget;

for at imødekomme behovene i et landbrug i udvikling bør de faglige uddannelses- og videreuddannelsescentrer fastlægge og tilpasse deres programmer samt niveauet og arten af kvalifikationerne hos lærerstaben efter mindstekriterier, som fastsættes af medlemsstaterne;

når personer, som arbejder i landbruget, må forlade denne sektor, er de i almindelighed nødt til at tilegne sig nye faglige kvalifikationer; det kan de kun, hvis der sikres dem en indtægt i den periode, de skal anvende til omskolingskurser;

▼B

alle de påtænkte foranstaltninger er af interesse for Fællesskabet og har til formål at virkeliggøre de mål, som er anført i traktatens artikel 39, stk. 1, litra a), herunder de strukturelle ændringer, som er nødvendige for, at det fælles marked kan fungere bedst muligt;

disse foranstaltninger udgør således en fælles foranstaltning efter artikel 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ([1]);

da Fællesskabet medvirker til finansieringen af denne fælles foranstaltning, bør det være i stand til at sikre sig, at de bestemmelser, der af medlemsstaterne træffes til dens gennemførelse, bidrager til at virkeliggøre dens mål;

der bør derfor fastsættes en fremgangsmåde, ved hvilken der indføres et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen inden for Den stående Landbrugsstrukturkomité, der er nedsat ved artikel 1 i Rådets beslutning af 4. december 1962 om samordning af landbrugsstrukturppolitiken ([2]);

denne fremgangsmåde indebærer endvidere for de finansielle aspekters vedkommende høring af EUGFL-Kometéen, som bestemt i artikel 11—15 i forordning (EØF) nr. 729/70;

at Parlamentet og Rådet bør en gang om året på grundlag af en rapport, som fremlægges af Kommissionen, kunne gennemgå resultaterne af Fællesskabets og af de nationale foranstaltninger, som er iværksat, for at kunne vurdere nødvendigheden af eventuelt at supplere eller tilpasse den indførte ordning,

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I

Social og erhvervsmæssig vejledning af landbrugsbefolkningen

Artikel 1

1. For at gøre det muligt for de personer, som arbejder i landbruget med det fornødne kendskab til forholdene, at træffe en beslutning om deres egen og deres børns erhvervsmæssige fremtid, indfører medlemsstaterne en ordning, som har til formål at udvikle den sociale og erhvervsmæssige vejledning af driftslederne af lønarbejderne og af landbrugets familiemedhjælpere.

2. Medlemsstaterne kan inden for rammerne af de almindelige bestemmelser, som vedtages af Rådet efter fremgangsmåden i traktatens artikel 43

— variere de i stk. 1 nævnte støtteforanstaltninger efter områderne;

— undlade at anvende alle eller visse af de i artikel 2 fastsatte foranstaltninger i visse områder.

Artikel 2

Den ordning, som er omtalt i art. 1, omfatter:

a) oprettelse eller udvikling enten af sociale og erhvervsmæssige vejledningstjenester, som kan være offentlige, eller som af medlemsstaterne udtrykkeligt udpeges og godkendes til dette formål, eller af specialiserede sociale og økonomiske oplysningsafdelinger inden for allerede bestående tjenestegrene;

b) overtagelse af udgifterne ved uddannelse og videreuddannelse af konsulenter på det sociale og erhvervsmæssige område, herunder eventuel ydelse af præmier eller erstatninger for at deltage i kurser eller praktisk oplæring.

([1]) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.
([2]) EFT nr. 136 af 17. 12. 1962, s. 2892/62.

▼B

Artikel 3

De tjenestegrene eller specialiserede afdelinger, der er nævnt i artikel 2, litra a) varetager den sociale og erhvervsmæssige vejledning ved virksomhed, som udtrykkeligt har til formål:

a) at give landbrugsbefolkningen en almindelig vejledning om de muligheder, som frembyder sig for dem, for at forbedre deres sociale og erhvervsmæssige kår;

b) at gennemgå og undersøge individuelle sager med henblik på en tilpasning til nye forhold;

c) at formidle kontakt mellem personer, der har interesse i en omlægning af deres virksomhed og vedkommende oplysningsinstanser;

d) at oplyse og råde interesserede med henblik på

— fortsættelse af virksomhed inden for landbruget,

— valg af virksomhed uden for landbruget,

— endeligt ophør med deres erhvervsvirksomhed;

e) at gøre dem bekendt med de bestående muligheder for videreuddannelse af personer, som arbejder inden for landbruget, og om de fremtidsudsigter, som tilbydes deres børn inden for landbruget og i anden virksomhed;

f) at henvise dem til vedkommende særlige tjenestegrene i overensstemmelse med de påtænkte eller trufne beslutninger.

Artikel 4

1. Uddannelse og videreuddannelse af de konsulenter på det sociale og erhvervsmæssige område, der er nævnt i artikel 2, litra b), skal gøre det muligt for personer, som allerede har modtaget en passende grunduddannelse, og som har en tilstrækkelig erfaring inden for landbrugsområdet at supplere deres tekniske kundskaber, at opnå tilstrækkelige kundskaber eller forbedre dem, som de allerede har, med hensyn til:

— økonomiske og menneskelige problemer,

— de problemer, som består i det område, hvor de skal udøve deres virksomhed,

— de juridiske og sociale muligheder, som tilbyder sig for dem.

2. De mindstekrav, som skal opfyldes af de kurser og den praktiske oplæring, der er nævnt i artikel 2, litra b), for at de kan godkendes, fastsættes af medlemsstaterne, som navnlig fastlægger:

a) adgangsbetingelserne,

b) mindstekravene til uddannelse og videreuddannelse af konsulenterne,

c) kursernes mindste varighed,

d) godkendelse af den modtagne uddannelse,

e) ledelsen vurderet ud fra uddannelsens kvalitet og ud fra et kvantitativt og finansielt synspunkt.

AFSNIT II

▼M3

Faglige kvalifikationer hos de personer, som arbejder i landbruget, og uddannelse af ledere og bestyrere i andelselskaber

▼B

Artikel 5

1. For at gøre det muligt for personer, som arbejder inden for landbruget, og som er over 18 år, at tilegne sig nye kvalifikationer inden for landbrugserhvervet eller at forbedre dem, som de har, således at de kan indpasses i et moderne landbrug, indfører medlemsstaterne en ordning til fremme af driftslederes, lønarbejderes og familiehjælperes faglige videreuddannelse og tilpasning.

▼B

Denne ordning dækker ikke de normale skoleafsnit af den landbrugsundervisning, som finder sted inden for rammerne af den højere undervisning.

▼M3

2. I områder, hvor sådanne programmer viser sig nødvendige, udarbejder medlemsstaterne særlige programmer for uddannelse af ledere og bestyrere i andelsselskaber, der har tilstrækkelige kvalifikationer til

— at lede en sammenslutning af landbrugsproducenter,

— at gennemføre økonomisk bæredygtige initiativer vedrørende forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter gennem disse sammenslutninger eller gennem organisationer, der frembyder tilstrækkelige garantier, hvad angår landmænds deltagelse i deres ledelse.

Disse uddannelsesprogrammer udarbejdes navnlig med henblik på

— opretttelsen af producentsammenslutninger og foreninger af sådanne i henhold til forordning (EØF) nr. 1360/78 ([1]),

— gennemførelsen af programmer i henhold til forordning (EØF) nr. 355/77 ([2]) og nr. 1361/78 ([3]).

▼B

►M3 3. ◄ Medlemsstaterne kan inden for rammerne af almindelige bestemmelser, som vil blive fastsat af Rådet efter fremgangsmåden i traktatens artikel 43

— lade de i stk. 1 nævnte støtteforanstaltninger være forskellig efter områderne,

— undlade at anvende alle eller visse af de i artikel 6 fastsatte foranstaltninger i visse egne.

Artikel 6

1. Den ordning, som er omhandlet i artikel 5, vedrører de foranstaltninger, som har til formål at give de personer, som arbejder i landbruget, en videreuddannelse, som på samme tid har et almindeligt, teknisk og økonomisk sigte.

Disse foranstaltninger skal udføres af faglige uddannelses- og videreuddannelscentre eller -kurser, som kan være offentlige, eller som af medlemsstaterne udtrykkeligt udpeges eller godkendes til dette formål.

2. De mindstekrav, som disse uddannelses- og videreuddannelsescentre eller -kurser skal opfylde for, at de kan godkendes, fastsættes af medlemsstaterne, som navnlig fastlægger

a) adgangsbetingelserne,

b) mindstekravene og især den betydning, som skal tillægges den tekniske uddannelse og den økonomiske uddannelse,

c) varigheden af kurserne efter deres art og i overensstemmelse med de formål, som er omtalt i artikel 5,

d) ledelsen vurderet ud fra uddannelsens kvalitet og ud fra et kvantitativt og finansielt synspunkt.

3. Til gennemførelse af den foranstaltning, som er nævnt i stk. 1 træffer medlemsstaterne alle nødvendige foranstaltninger for

— opprettelse og udvikling af centre eller kurser,

— ydelse af præmier eller godtgørelser for at komme på disse centre aller kurser.

([1]) EFT nr. L 166 af 23. 6. 1978, s. 1.
([2]) EFT nr. L 51 af 23. 2. 1977, s. 1.
([3]) EFT nr. L 166 af 23. 6. 1978, s. 9.

▼M3

▼B

AFSNIT ►M3 III ◄

Finansielle og generelle bestemmelser

Artikel 8

Alle foranstaltninger, der er fastsat i dette direktiv, udgør en fælles foranstaltning efter artikel 6, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 9

▼M6

1. Den planlagte periode for gennemførelsen af den fælles foranstaltning løber indtil den ►M7 30. september 1985 ◄.

▼B

2. Efter udløbet af et tidsrum på 5 år efter, at dette direktiv får virkning, vil dets bestemmelser blive gjort til genstand for en fornyet gennemgang efter forslag fra Kommissionen.

3. Den samlede anslåede omkostning ved den fælles foranstaltning for EUGFL's regning beløber sig til 110 millioner regningsenheder for de første 5 år.

4. De i artikel 6, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 729/70 fastsatte bestemmelser finder anvendelse for dette direktiv.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen følgende:

— forslag til administrative bestemmelser eller lovbestemmelser, som de påtænker at vedtage til gennemførelse af dette direktiv,

— bestemmelser, som kan tjene til gennemførelse af dette direktiv, og som er udstedt før dets iværksættelse.

2. Når medlemslandene indsender forslag til administrative bestemmelser eller lovbestemmelser samt sådanne i stk. 1 omtalte bestemmelser, der allerede er gældende, gør de rede for den forbindelse, som findes på regionalt plan, mellem de foranstaltninger, det drejer sig om, og den økonomiske situation og landbrugsstrukturens kendetegn.

3. For forslag, der fremsendes i henhold til stk. 1, første led, undersøger Kommissionen, om betingelserne for Fællesskabets finansielle deltagelse i den foranstaltning, som er nævnt i artikel 8, er til stede som følge af deres overensstemmelse med dette direktiv, idet der tages hensyn til formålet med direktivet og til den nødvendige forbindelse mellem de forskellige foranstaltninger. Inden 2 måneder efter meddelelsen afgiver Kommissionen en udtalelse herom efter høring af Den stående Landbrugsstrukturkomitè.

4. Medlemsstaterne giver Kommissionen underretning om de administrative bestemmelser og lovbestemmelser, som er nævnt i stk. 3, så snart de er vedtaget.

Artikel 11

1. Med hensyn til de bestemmelser, om hvilke der er givet underretning i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, andet led, og stk. 4 undersøger Kommissionen, om betingelserne for Fællesskabets finansielle deltagelse i den foranstaltning, som er omtalt i artikel 8, er til stede som følge af bestemmelsernes overensstemmelse med dette direktiv og under hensyntagen til formålet med dette og til den nødvendige forbindelse mellem de forskellige foranstaltninger. Inden to måneder efter meddelelsen forelægger Kommissionens repræsentant Den stående Landbrugsstrukturkomitè et forslag til beslutning herom efter høring af Fondskomiteen om de finansielle aspekter.

2. Komiteen afgiver sin udtalelse inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget de forelagte spørgsmål

▼B

haster. Udtalelsen vedtages med et flertal af ►A1 femogfyrre ◄ stemmer, idet der tillægges medlemsstaternes stemmer vægt i henhold til traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionen vedtager beslutningen. Såfremt denne imidlertid ikke er i overensstemmelse med Komiteens udtalelse, meddeles beslutningen straks til Rådet. I dette tilfælde kan Kommissionen udsætte anvendelsen af beslutningen i højst en måned fra denne meddelelse.

Rådet, kan efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, træffe en anden afgørelse inden for en frist af en måned.

Artikel 12

1. De udgifter, som er afholdt af medlemsstaterne inden for rammerne af de foranstaltninger som er nævnt i artikel 2, i artikel 6, stk. 3 og i ►M3 artikel 5, stk. 2 ◄, kan refunderes af EUGFL, udviklingssektionen, inden for de grænser, som er anført i stk. 2.

2. EUGFL, udviklingssektionen, refunderer medlemsstaterne:

— 25% af et fikseret beløb på ►M3 9 068 ECU ◄ for hver nyansat konsulent, som opfylder betingelserne i artikel 4. Udskiftning af en sådan konsulent under forløbet af den fælles foranstaltning berettiger ikke til refusion af EUFGL,

— 25% af de faktisk afholdte udgifter inden for rammerne af de foranstaltninger, som er nævnt i artikel 2, litra b). Disse udgifter kommer i betragtning op til et samlet beløb af ►M3 5 441 ECU ◄ for hver uddannet eller videreuddannet konsulent,

— 25% af de faktisk afholdte udgifter inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 6, stk. 3. Disse udgifter kommer i betragtning op til et samlet beløb på ►M3 2 902 ECU ◄ for hver landbruger, som har deltaget i en fuldstændig kursusrække med henblik på faglig uddannelse og videreuddannelse.

▼M3

— 25 % f de faktiske afholdte udgifter i forbindelse med de i artikel 5, stk. 2, fastsatte foranstaltninger, op til et samlet beløb på 2 902 ECU (A) for hver person, som har gennemført et fuldstændigt videreuddannelseskursus.

▼B

3. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 2 vedtages efter den fremgangsmåde, som er fastsat i artikel 13, i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 13

1. De foranstaltninger, som er vedtaget af medlemsstaterne kan kun komme i betragtning med hensyn til finansiel deltagelse fra Fællesskabets side, såfremt der efter artikel 11 er vedtaget en positiv beslutning med hensyn til de pågældende bestemmelser.

2. Fællesskabets finansielle deltagelse vedrører udgifter, der kan godtgøres og som skyldes støtte, når ydelse af denne støtte er besluttet efter den dato, hvor dette direktiv får virkning.

Artikel 14

1. Begæringer om refusion vedrører udgifter, som af medlemsstaterne er afholdt i løbet af et kalenderår, og som indgives til Kommissionen før den 1. juli det følgende år.

2. Afgørelse om Fondens deltagelse træffes i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 729/70.

3. Kommissionen kan godkende a conto udbetalinger.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter fremgangsmåden i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 729/70.

▼B

Artikel 15

Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes adgang til inden for dette direktivs område at træffe supplerende støtteforanstaltninger, hvis betingelser eller vilkår afviger fra de i direktivet fastsatte, på betingelse af at disse foranstaltninger træffes i overensstemmelse med de bestemmelser, som er fastsat i traktatens artikel 92—94.

Artikel 16

Før den 1. august hvert år gennemgås Fællesskabets og de nationale foranstaltninger, som er i kraft, og som vedrører dette direktiv, inden for rammerne af en årlig rapport, som Kommissionen forelægger for Parlamentet og Rådet, og hvortil medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle nødvendige oplysninger. Rådet vurderer resultaterne af disse foranstaltninger under hensyn til tempoet for den strukturelle udvikling, som er nødvendig for at virkeliggøre målene for den fælles landbrugspolitik, til deres indvirkning på en harmonisk udvikling af Fællesskabets områder samt til de finansielle følger af disse foranstaltninger. I påkommende tilfælde vedtager Rådet efter fremgangsmåden i traktatens artikel 43 de nødvendige bestemmelser.

Artikel 17

Medlemsstaterne kan vedtage supplerende betingelser for gennemførelsen af de støtteforanstaltninger, som er omhandlet i dette direktiv.

Artikel 18

▼M1

Medlemsstaterne iværksætter de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1973.

▼B

Artikel 19

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.